

[Tom Behnke]

Enhver kan gå direkte ind på et sådant kursus og kvalificere sig, uden at vedkommende reelt behøver at lære noget, og der er heller ikke nogen form for eksamen eller kontrol af det lærte.

Til gengæld skal folk med årelang tilknytning til området tvinges til gennemgang af kurset, som for f.eks. tidligere politifolk er ganske overflødig.

Har man gennemgået en uddannelse som politibetjent og virket i et antal år derefter, er man så godt rustet i de nævnte fag, at grundkursus for vagtfunktionærer vil være overflødig.

Derfor ønsker spørgeren loven ændret, så ministeren kan give dispensation, eventuelt ved at fagligt kvalificerede folk kun skal gennemgå et 8- eller 16-timers-kursus om de specielle forhold, der gælder for netop vægtere.

Svar (13/4 92):

Justitsministeren (Engell):

Efter § 8 i lov nr. 266 af 22. maj 1986 om vagtvirksomhed fastsætter justitsministeren nærmere bestemmelser om vagtvirksomhed, herunder om personalets uddannelse m.v.

Sådanne regler er fastsat i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 963 af 23. december 1986. Efter bekendtgørelsens § 9, stk. 1, skal den, der udfører vagtvirksomhed, senest 14 dage efter godkendelse i henhold til § 5 af vagtvirksomheden være tilmeldt det grundkursus for vagtfunktionærer på 120 timer, der gennemføres i henhold til kapitel III i lov nr. 237 af 6. juni 1985 om arbejdsmarkedsuddannelser.

I anledning af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra rigspoliti- chefen.

Det fremgår af udtalelsen, at det er rigspoliti- chefens generelle indtryk, at der er tilfreds- hed med indholdet af det gældende kursus for vagtfunktionærer, og at kursusets indhold sik- rer, at vagtfunktionærerne har et godt kend- skab til de særlige vilkår, som knytter sig til vagtfunktionærernes opgaver. Det ville være meget vanskeligt at differentiere uddannelses- kravet i relation til de mange enkelte vagtfunk- tionærers personlige og uddannelsesmæssige baggrund, og de hidtidige erfaringer med ud- dannelsesordningen giver efter rigspoliti- chefens vurdering ikke anledning til at overveje så- danne principielt ændrede udformninger af uddannelsen.

Heller ikke Justitsministeriet – der kan til- slutte sig det af rigspoliti- chefen anførte – fin- der, at der er behov for at ændre de gældende regler i relation til uddannelseskravet.

Spm. nr. S 697

Til trafikministeren (1/4 92) af:

Birthe Hansen (SF):

»Er ministeren enig i den argumentation, som kontorchef i Trafikministeriet Leif Larsen er citeret for i Søndagsavisen Region 1 øst ved- rørende firmaet Haahrs tilbudsgivning om ser- viceanlæg ved de jyske motorveje ved Skør- ping i Nordjylland?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til side 12 og 13 i Søn- dagsavisen Region 1 øst af 29. marts 1992 med overskriften »Kold luft mellem Haahr og Tra- fikministeriet«, hvor kontorchef Leif Larsen er citeret for tre forskellige forklaringer på, hvor- for firmaet Haahrs tilbudsgivning ikke har kunnet nyde fremme.

Spørgeren vil meget gerne høre ministerens mening om sagen i almindelighed samt den ar- gumentation, som er nævnt i artiklen, i særde- leshed, idet spørgeren får det indtryk af artik- len, at der sættes spørgsmålstegn ved det be- slutningsgrundlag, der er lagt til grund for mi- nisteriets licitationsprocedure, og som som en- deligt resultat har medført afslag til firmaet Haahr.

Svar (6/4 92):

Trafikministeren (Ikast):

Som det fremgår af artiklen i Søndagsavisen, har der været afholdt licitation om etablering af sideanlæg ved den østjyske motorvej, herun- der Himmerland Vest og Himmerland Øst.

I udbudsbetingelserne var det anført, at der ville blive lagt vægt på afgift, service og æste- tik. Der indkom tilbud fra forskellige benzins- selskaber, herunder også fra Haahr Petroleum. Tilbudet fra Haahr indeholdt tilbud om en hø- jere afgift end de øvrige tilbudsgivere, men til- budet var ringere på de andre områder. Da Haahr – i modsætning til andre tilbudsgivere – ikke tilbød at holde åbent for salg af brændstof med betjening i nattetimerne og dette erfa- ringsmæssigt påvirker omsætningen, skønnede